

Colecția
Anotimpul preferat

Poveștile , iernii

lecturi ★ rebusuri ★ curiozități
activități practice

Cuprins

Steluța Crăciunului

(adaptare după KATHERINE PYLE) / 3

Moș Crăciun există!

(adaptare după WINNIFRED LINCOLN) / 8

De ce bradul este veșnic verde

(după FLORENCE HOLBROOK) / 12

Un cadou neașteptat

(adaptare după MARY E. WILKINS FREEMAN) / 15

Crăciunul păsărilor

(adaptare după EMILIE POULSEN) / 21

Crăciunul copiilor

(de Octavian Goga) / 25

Călătoria lui Fulg-de-nea

(de NATAȘA GALCHE) / 26

Un altfel de Moș Crăciun

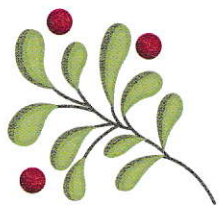
(de ANDRA APRODU) / 29

Unde pleacă zăpada?

(de NATAȘA GALCHE) / 36

*TEST – Care dintre ajutoarele
Moșului ești? / 39*

Steluța Crăciunului

(adaptare după KATHERINE PYLE)

În fiecare dimineață, cu o săptămână înaintea Crăciunului, mama Lună obișnuia să adune toate stelele în jurul ei și să le spună o poveste.

Era mereu aceeași poveste, dar stelele nu se săturau niciodată de ea. Era povestea stelei de Crăciun.

Când mama Lună termina povestea, steluțele întrebau:

— Steaua Crăciunului încă mai strălucește, chiar dacă noi n-o putem vedea, nu-i așa?

Iar mama Lună răspundea:

— Așa este, doar că acum ea strălucește doar în inimile oamenilor.

Apoi, stelele îi urau Mamei Lună „Noapte bună!” și se duceau la culcare.

Într-o zi, una dintre steluțe s-a dus la Mama Lună.

— Ce s-a întâmplat, Steluța mea?

— Sunt tristă! oftă ea. Aș vrea să pot străluci în inimile oamenilor așa cum strălucește steaua despre care ne povestești.

— De ce? Nu ești fericită aici, pe cer? întrebă mama Lună.

— Ba da, sunt fericită, însă în noaptea aceasta aș vrea să pot lumina măcar un suflet.

— Dacă este așa, spuse mama Lună, atunci cred că a venit vremea să treci prin Poarta Miracolului.

— Poarta Miracolului? Unde este? întrebă Steluța.

Mama Lună o luă de mână și o duse în fața unei uși mari, pe care o deschise. Dincolo de prag nu se vedea decât întuneric. Abia în capăt se zărea o luminiță.

— Ce se vede acolo? întrebă Steluța.

— Aceasta este Poarta Miracolului. Ca să ajungi în sufletul cuiva, trebuie să treci prin ea, spuse mama Lună.

Deși își dorea foarte mult să treacă prin poarta aceea, Steluței îi era acum teamă. Se agăță de mama Lună, care-i spuse cu blândețe:

— Du-te, copila mea!

Steluța păși dincolo de Poarta Miracolului și cerul se închise în urma ei. În câteva clipe se trezi într-un magazin de jucării, unde atârna alături de alte steluțe roșii, albastre și argintii. În magazin mirosea a brad și peste tot erau mulți oameni. Dintre toți aceștia, Steluța îl privea doar pe băiețelul care stătea în fața vitrinei. Simțea că lui îi aparține.

Mama băiețelului, care deja cumpăraseră multe lucruri, îi spuse fiului său:

— Cred că am luat cadouri pentru toată lumea. Aceasta este păpușa Andreei, jocul este pentru Rareș, cutiuța muzicală pentru Maria, iar căluțul-balansoar și sania pentru tine.

Deodată, băiețelul o prinse pe mama lui de braț.

— Mămico! exclamă el, văzând Steluța.

— Ce s-a întâmplat, dragul meu?

— Mămico, privește steaua aceea de sus! O, cât mi-aș dori să o pot avea!

— Dar ai atâtea globuri și ornamente pentru brad! spuse mama.

— Da, așa este, dar mi-ar plăcea să am și steaua! spuse copilul.

— Foarte bine, zâmbi mama, atunci o vom lua!

Steluța a fost cumpărată și apoi împachetată într-o bucată de hârtie. Era foarte fericită pentru că acum aparținea băiatului.

Abia în Ajunul Crăciunului, când bradul a fost împodobit, Steluța a fost scoasă din ambalaj.

— Uite, spuse mama, trebuie să o punem în brad. E atât de frumoasă!

Astfel, Steluța a fost așezată chiar în vârful bradului. În seara aceea, toate luminițele au fost aprinse. Erau atât de multe decorațiuni: globuri argintii și aurii, beteală și figurine din sticlă! Peste toate acestea strălucea Steluța aurie.

După o vreme, un clopoțel a sunat, ușile s-au deschis, iar înăuntru au intrat o mulțime de copii bucuroși. Toți au primit cadouri.

„Ce diferit este aici, pe Pământ!” s-a gândit Steluța. Nu mai fusese nicicând atât de fericită!

În câteva ceasuri, agitația și chioatele de bucurie au luat sfârșit, iar copiii au plecat la culcare.

Când toate luminile s-au stins, ornamentele bradului au început să vorbească între ele.

— A fost cel mai vesel Crăciun! spuse un glob argintiu.

— Așa este! răspunse un fulg de nea din cristal. S-a terminat ce a fost mai frumos! Desigur, copiii vor mai veni la brad și se vor mai uita la noi, dar nu va fi cum a fost în această seară.

— Pe urmă, vom fi împachetate până la Crăciunul următor, adăugă un îngerăș din sticlă. Aproape că nici nu merită osteneala. Stăm câteva zile afară, pe urmă suntem băgați într-o cutie, iar mie nu îmi place deloc întunericul. Mai bine eram o păpușă!

Într-adevăr, după câteva zile, ornamentele au fost scoase din brad și puse într-o cutie.

Chiar atunci, apărură băiețelul în sufragerie, spunând:

— Mămico, te rog, nu împacheta steluța! Este steluța mea norocoasă! Aș vrea să o pun în camera mea.

— Sigur! Poftim! răspunse mama, întinzându-i steluța aurie.

Anii au trecut și băiețelul din poveste a devenit bunic. În fiecare an, de Crăciun, le spunea nepoților fel de fel de istorioare despre sărbătorile iernii. Steluța, ca și în urmă cu mult timp, strălucea în vârful bradului.

— Bunicule, bunicule, ce steluță frumoasă ai! exclamă Daria, o fetiță cu părul bălai și ochii verzi. Unde ai găsit-o?

— Nu eu am găsit-o pe ea, ci ea m-a găsit pe mine, răspunse bunicul. Știi, fiecare om are propria lui stea, care strălucește doar pentru el.

Știai că...?

În **Anglia**, de Crăciun se împletesc ghirlande cu două lumânări, una albă și una roșie. Părinții le spun copiilor povești și pregătesc morcovi pentru renii Moșului. Crăciunul aduce pe masă curcan și alte fripturi delicioase, însoțite de cartofi copti. La desert, se servește „Christmas Pudding” (Budincă de Crăciun). Se cântă colinde și se deschid cadourile.

În **Spania**, sărbătorile de Crăciun încep la jumătatea lunii decembrie și se termină pe 6 ianuarie, de „Ziua Regilor”. Chiar dacă Moș Crăciun e din ce în ce mai popular, tradiția spune că darurile sunt aduse copiilor de Regii Magi în zorii zilei de 6 ianuarie, zi liberă la spanioli.

Cu câteva zile înainte de Crăciun, spaniolii construiesc scene ale Nașterii lui Iisus și împodobesc bradul.

LIBRIS

We know
books

JURNAL CREATIV DE LECTURĂ

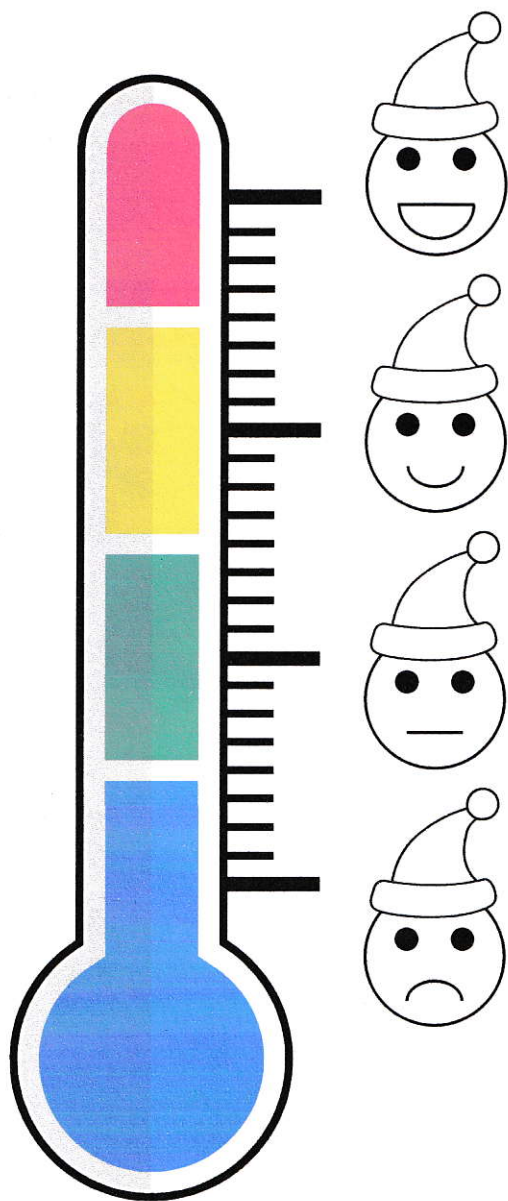
Poveștile
iernii

editura ELICART

➡ Cât de mult ți-a plăcut cartea *Poveștile iernii* și cum te-a făcut să te simți? Colorează chipul de pe *Sentimetru* care ți se potrivește!

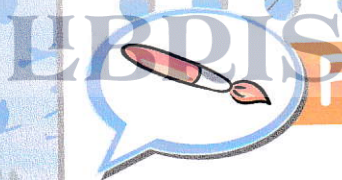

➡ **TOPUL POVEȘTIILOR**

Scrie primele 3 povești din această carte care ți-au plăcut.

➡ **TOPUL PERSONAJELOR**

Scrie primele 3 personaje care ți-au plăcut.

We know
books

Fii ilustrator!

Cum ți-ar plăcea să arate coperta cărții *Poveștile iernii*? Realizează propria ta versiune pe spațiul de mai jos. Te poți folosi și de următoarele elemente:

